

var i øvrigt enig: Spørg Rigsadvokaten, om det kan lade sig gøre, og hvis det kan lade sig gøre, så gør det.

Det var den politiske beslutning og vurdering, at hvis det kunne lade sig gøre, så skulle det gøres. Rigsadvokaten melder tilbage, at den ikke holder, man skal lade være med at gøre det. I den situation har vi altså fra konservativ side den opfattelse, at vi hellere vil vente lidt endnu, til vi har en god, solid sag, vi kan vinde, end risikere at skulle tabe sagen. Det ville være altødelæggende og katastrofalt, som jeg sagde før, hvis vi taber en sådan sag, og det ser det ud til vi vil på det nuværende grundlag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men hvor længe skal vi vente? Hr. Tom Behnke siger, at vi skal vente og se, men hvor længe skal vi vente? Skal vi vente, indtil man gør alvor af truslerne om drab på jøder eller gør alvor af truslerne om at udslette de regenter, der står i vejen for en hellig krig i Irak? Er det så længe, vi skal vente? Eller hvor lang tid skal vi vente? Er det 2, 3 eller 5 år? Er det 10 år? Det er det spørgsmål, man må stille.

Hr. Tom Behnke forsøger i sin ordførertale at sige, at det faktisk slet ikke er en mulighed for Folketinget, det er slet ikke en mulighed for justitsministeren at gøre det, som Dansk Folkeparti gerne vil. Men der vil jeg så spørge hr. Tom Behnke: Er det ikke korrekt, at justitsministeren ved brug af grundlovens § 78, stk. 3, har en mulighed for midlertidigt at forbyde Hizb-ut-Tahrir og derefter prøve sagen ved domstolene? Er det ikke en mulighed? Er det ikke en politisk mulighed, regeringen har, som den bare i øjeblikket ikke vil bruge, men som den kan bruge?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det sidste er korrekt.

Nu lagde jeg mærke til forskellen på den forespørgselsdebat, vi har i dag, og den, der var sidste gang. Sidst refererede man netop til § 78, stk. 3. Det har forespørgerne ikke gjort denne gang, og derfor tænkte jeg, at det er, fordi man ikke ønsker at diskutere § 78, stk. 3. Anderledes kan jeg jo ikke tolke det. Når forespørgerne laver om på deres forespørgsel, må der være en saglig grund til det.

Igen: Hvis vi tager fat i § 78, stk. 3, så er det rigtigt, at ministeren foreløbigt kan forbyde en forening, hvorefter der skal rejses en sag, og

man så eventuelt opløser foreningen. Men det vil jo være tosset af ministeren, efter at Rigsadvokaten har sagt, at det er en dum idé, at gå ud og sige, men vi opløser den alligevel, vel vidende at vi formentlig taber sagen. Det vil da være et politisk selvmål af dimensioner, uanset hvem det er, der er justitsminister, uanset hvad partifarven er. Så jeg kan ikke forestille mig, at det er en god løsning på det.

Hvor længe vi skal vente? Jamen vi skal vente, indtil grundlaget er til stede. Man kunne vende spørgsmålet om til Dansk Folkeparti: Hvor længe synes Dansk Folkeparti, vi skal vente? Skulle vi have gjort det i går og så have tabt sagen, og hvad ville konsekvenserne have været af det? Dansk Folkeparti overvejer slet ikke den mulighed, og det bør man altså gøre.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, hr. Tom Behnke modsiger sig selv. I ordførereindlægget bliver der sagt, at vi slet ikke kan gøre det, som Dansk Folkeparti beder os om. Regeringen kan ikke gøre det. Man kan ikke nedlægge forbud mod Hizb-ut-Tahrir, fordi Rigsadvokaten har sagt, at den sag ikke holder. Men for lidt siden gav hr. Tom Behnke mig ret i, at det kan justitsministeren faktisk godt gøre. Justitsministeren kan godt bruge grundlovens § 78 og nedlægge et midlertidigt forbud mod Hizb-ut-Tahrir og så prøve sagen ved domstolene. Det er altså en politisk og juridisk mulighed, som justitsministeren har, men som justitsministeren i dag bare vælger ikke at bruge.

Så er spørgsmålet: Hvad er det for et signal, vi sender, når vi vil vente med at bruge de muligheder, vi har, sådan som hr. Tom Behnke vil? Altså, hr. Behnke vil vente indtil hvornår, indtil der er et drab, eller måske indtil der sker noget nyt? Hvad er det, der skal ske? Hvornår er det, det vil være rimeligt at bruge grundlovens § 78? Skal vi vente 10 år eller 20 år? Hvor lang tid skal vi vente i forhold til den mulighed, vi har?

Jeg forstår ikke hr. Tom Behnkes retorik her fra talerstolen: Enten har man muligheden og vil ikke bruge den, eller også har man ikke muligheden og vil bruge den.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Mine bemærkninger var udelukkende en sondring mellem den politiske vurdering og den juridiske vurdering, og da det er således, at det er juraen, der i givet fald skal opløse foreningen